

Dolors Martí: 30 anys donant color a Bescanó

Per Ester Montjer

Entrevista a Dolors Martí, amb més de 30 anys dedicats al món de l'estètica a Bescanó

La Dolors és una persona activa al màxim. Ha donat vida amb les seves pintures als més temibles dimonis i als altres personatges dels Pastorets. Els Reis Mags i els patges tampoc s'han escapat de passar per les seves mans professionals i ha realitzat diversos cursos d'automaquillatge al poble. A més, ha aconseguit convèncer més de dues-centes dones i portar-les cap a París i Milà el Dia de la Dona Treballadora.

Quan li preguntem a la Dolors quina és la seva afició, ens contesta ràpidament: «Organitzar actes i viatges per a la gent!» Tothom qui la conegui estarà d'acord que aquesta dona té un do per moure desenes i fins i tot centenars de persones a veure teatre a Barcelona, a descarregar adrenalina a Port Aventura o a moure's pels carrers de París i Milà.

Nascuda a Salt, va casar-se amb en Joan Montgé de Montfullà i van venir a viure a Bescanó ara fa 35 anys. Aquí va decidir muntar el seu propi negoci: un centre d'estètica. La seva tenacitat i sobretot la seva

il·lusió l'han portat a aconseguir els objectius que es proposa i a apostar fermament per aprofitar els quatre dies que té la vida.

Dolors, fa més de 30 anys que exerceixes la teva professió al poble. En fem un petit balanç?

La veritat és que n'estic molt contenta; he vist passar molta gent per la meva estètica, alguns fins i tot ja no hi són i te'n recordes. Però 30 anys a l'esquena et donen molta satisfacció. Ara bé, sempre esperes aconseguir més, aprendre més. Pensa que aquest és un món molt complicat i actualment hi ha molta competència.

EL QÜESTIONARI

EDAT: 55 anys

AFICIÓ: Organitzar actes, teatre, excursions i viatges per a la gent.

EL SEU PITJOR DEFECTE:

La impuntualitat (Estic segura que els que em coneguin diran: «Ni que ho juris!»).

LA SEVA MILLOR VIRTUT:

La il·lusió i el fet de poder transmetre-la als altres.

QUÈ CREU QUE FALTA AL

POBLE DE BESCANÓ: Un local o activitats destinades a la franja d'edat dels 50 als 60 anys aproximadament. Hi ha moltes coses per a la gent gran i per al jovent, però per als que ens trobem al mig no, i també volem disfrutar, ara que estem bé!

QUÈ LI SOBRA: La MAT.

UN SOMNI PER COMPLIR:

Poder seguir viatjant (tot i que odio portar maletes, sempre vaig carregada!) i anar complint els objectius de cada dia per posar-me'n de nous.

Ja no només venen productes cosmètics a les estètiques, sinó també a les farmàcies, les perfumeries... Tot i això, el balanç és molt positiu i estic molt satisfeta d'on he arribat, sobretot en el camp dels serveis manuals: massatges, neteges facials, etc.

Vas ser una de les primeres esteticistes de Bescanó. Com van ser els inicis?

Em va costar molt d'arrencar. Tenia una clienta al mes, i per sort encara la conservo! De mica en mica, vaig decidir que havia de donar-me a conèixer, i per això vaig organitzar desfilades de moda, al teatre Alba Bescanonina i al restaurant el Turó dels Cavalls. M'encarregava de maquillar totes les models, fins i tot a algunes els pintava el cos, i buscava botigues que ens deixessin la roba. L'estètica no estava gens ben vista trenta anys enrere, es considerava una cosa de ciutat. Era un negoci dur en un poble, però per sort Bescanó ha canviat al cent per cent.

Algunes de les dones que van participar en el primer viatge del Dia de la Dona Treballadora a París, ara fa 4 anys.

I poc després del dur començament, et trobaves pintant els Pastorets del poble, els Reis, les ballarines del Playback...

Sí, a principis dels anys 80 em vaig oferir al jovent que participava en aquest tipus d'actes per si necessitaven ajuda. Em van donar la seva confiança i... fins al dia d'avui!

Què és el que més t'omple d'aquesta professió?

Tot, però sobretot van ser molt especials per a mi els cursos d'auto-maquillatge que vaig realitzar al poble. És molt gratificant veure l'evolució de la gent, com n'aprenen des del primer dia fins a l'últim. Repetiria, perquè m'agrada molt ensenyar.

Tens una altra faceta per la qual molta gent et coneix: organitzar sortides i viatges...

M'agrada molt organitzar escapades, i ho faig per realització personal, per satisfacció meva de poder compartir amb la gent experiències divertides. Per sort, he tingut sempre al darrere la meva família, que m'ha donat tot el suport i la paciència necessaris per comprendre'm i deixar-me marxar de casa quan tocava.

L'estrella és l'excursió a l'estranger per celebrar el Dia de la Dona Treballadora. Com va començar aquesta idea?

Al principi celebràvem el nostre dia anant a sopar unes vint dones aproximadament. Però se'ns va quedar curt i, deu fer uns quatre anys, apro-

fitant els vols barats que surten des de l'aeroport de Girona, vaig pensar que seria divertit fer una sortida d'un dia a París. En total vam ser 55 dones les que vam pujar dalt d'un avió i les que ens vam passejar amb un bus turístic per la Torre Eiffel i els altres monuments d'aquesta ciutat.

Però aquelles 55 dones s'han multiplicat i ara omplis quasi 2 avions tu sola, no?

L'any següent molta gent va voler-s'hi apuntar, perquè cada una ho comentava amb les seves amigues i

conegudes. Vam haver de dividir la sortida en dos dies, ja que no hi havia prou places per a totes en un sol avió. En un érem 135 dones i a l'altre 65. A la tercera sortida vam anar a Milà. Igualment, vam haver de repartir-nos en 2 avions. I aquest any, els dies 2 i 9 de març, tornem a anar a París.

Quin és el futur d'aquesta escapada femenina?

De cara a l'any vinent vull ampliar la sortida a dos dies, en lloc d'un com fins ara. I m'agradaria molt portar-les a l'Alguer o a Granada; depèn del cost dels vols i de l'alberg.

Segur que, amb tanta dona, alguna que altra anècdota teniu per explicar.

Un dia li van robar la cartera a una noia i una altra no va poder pujar a l'avió perquè tenia el carnet d'identitat caducat. A part d'això, no ens ha passat mai res. El que sí que ens demanen sovint és què celebrem tant dones juntes! Sense voler, cridem una mica l'atenció perquè totes portem una bufanda del mateix color. Així sabem que som del mateix grup, ja que no totes ens coneixem. És un dia per a nosaltres i ens ho passem molt bé. El més important és poder compartir l'amistat i els bons moments amb els que tens a prop. Disfrutar i viure ara que podem!

Són molts els que han passat per les mans de la Dolors; és el cas dels dimonis de la representació teatral dels Pastorets que té lloc a Bescanó cada Nadal.